

Auca dels Reis d'Igualada 1990

				
En Pere Anton és un vailet trempat, alegre i belluquet.	El minyó la Nit de Nadal té un somni ben original.	Dotat amb bona pelica escoltem com ens ho explica:	«De la gola fosca del Bruc surt voleiant el Patge Faruk,	m'envesteix molt enfurismat retreient-me que no faig bondat.
				
Quina tremolor, quin ensurt!... m'ha deixat cap cot, corprés, mut.	Des d'ara em proposo estudiar, ser dòcil i no fer enfadar.	Vaig tot neguitós a escoltar el que el Patge Faruk dirà.	Em col·loco ben amagat,estic tranquil, no m'ha clissat.	En la recepció de Cap d'Any deixo la carta a un patge blanc.
				
Escolto arronsat i poruc l'emissió del Patge Faruk.	Em diu que sóc més bon minyó, que em portarà l'ordinador.	Repica patera, patum, quin pes m'he tret del damunt.	El cinc de gener cap al tard m'espero a la Soledat.	Quina concentració de gent espera els Senyors de l'Orient!
				
Embargolat per l'emoció i nerviós tremolo tot jo.	Per l'estel il·luminada s'albira la Cavalcada.	Passa davant meu el Rei Melcior, tot senyoriu, tot serenor.	I amb gran carrossa el Rei Gaspar. Manoi!... quina fatxa que fa!...	I el més ric el Rei Baltasar; el petroli com deu rajar!...
				
Ses Majestats m'estan somrient, tirant caramels a gratient.	El nostre batlle molt atent saluda els Senyors de l'Orient.	Escolto sense respirar les paraules d'En Baltasar.	Quina rècula de camions!... i els patges pujant pels balcons.	Que en són de rics aquesta gent!... quantes joguines hi ha a l'Orient!...
				
Tothom està alegre i rialler, crido, xisclo, em falta l'alè.	Em proposo ben de debò continuar essent bon minyó.	Arribo a casa, obro el balcó un gran paquet: «L'ORDINADOR».	Que feliç!... quina tabola!... de sobte, penso amb l'escola.	En tan trista i crua realitat, adéu somni, m'he despertat.»